

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní Mgr. et Mgr. Lenkou Bahýľovou, Ph. D. ve věci

žalobce: L. V.
bytem X

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 3. 2020, č. j. X,

takto:

- I. Žaloba **s e z a m í t á**.
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce podal žalobu proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 3. 2020, č. j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž byly zamítnuty námitky proti rozhodnutí žalované ze dne 5. 2. 2020, č. j. X (dále též jen „prvostupňové rozhodnutí“). Tímto rozhodnutím byla

zamítnuta žádost žalobce o invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“).

2. Podkladem prvostupňového rozhodnutí byl posudek o invaliditě ze dne 5. 12. 2019, vypracovaný posudkovým lékařem OSSZ Brno-venkov, podle něhož žalobce není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 20 %.

II. Napadené rozhodnutí

3. Žalovaná v rámci přezkumu prvostupňového rozhodnutí posoudila zdravotní stav žalobce, resp. jeho invaliditu ve smyslu ve smyslu § 5 písm. i) a § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení. Pro účely řízení o námitkách bylo vycházeno ze zdravotnické dokumentace ošetřující lékařky MUDr. Z. H. ze dne 11. 11. 2019 a z dalších nálezů odborných lékařů (MUDr. M., vyšetření z ORL, ambulance ze dne 4. 11. 2019; MUDr. P., kožní vyšetření ze dne 2. 4. 2019).
4. Žalovaná provedla diagnostický souhrn a s odkazem na § 2 odst. 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále též jen „vyhláška o posuzování invalidity“), uvedla, že pokud je příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu více zdravotních postižení, jednotlivé procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivů ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.
5. Žalovaná odkázala na posudek posudkového lékaře ČSSZ o invaliditě ze dne 17. 3. 2020, podle něhož jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který omezuje fyzické schopnosti a má vliv na pokles pracovní schopnosti; nejedná se však o invaliditu. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je postižení sluchu (středně těžká nedoslýchavost). Jedná se o zdravotní postižení uvedené v kapitole VIII (postižení ucha, bradavkového výběžku, sluchu), oddílu A (postižení ucha, bradavkového výběžku sluchu), položce 6 (oboustranná středně těžká nedoslýchavost, ztráta sluchu v rozsahu 41 – 55 dB, ztráta slyšení 40 – 64 %) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti ve výši 20 %. Pro navýšení takto stanovené procentní míry poklesu pracovní schopnosti není žádný medicínský ani jiný důvod. Žalobce má základní vzdělání, pracoval jako skladník, v době vydání napadeného rozhodnutí byl ve výkonu trestu odnětí svobody.
6. K námitkám žalobce, že nebyly doloženy zprávy z vyšetření z dětské FN Brno, žalovaná v napadeném rozhodnutí uvedla, že v případě narušeného sluchu je podstatné doložení aktuálního stavu postižení, což bylo v této věci splněno. Ztráta sluchu vlevo je přítomna již od dětství, nálezem ze dne 4. 11. 2019 bylo potvrzeno také snížení sluchu vpravo. Při posouzení zdravotního stavu žalobce v roce 2019 nebyla dokladována žádná závažnější patologie na páteři, jak žalobce poukazoval. Bylo tedy zjištěno, že žalobce není invalidní

dle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění. Posudkový závěr lékaře OSSZ byl proto potvrzen, resp. námitkám žalobce nebylo možné vyhovět a invalidní důchod přiznat.

III. Žaloba

7. Žalobce má za to, že při posouzení jeho invalidity nebylo vycházeno z kompletní zdravotnické dokumentace. Poukázal na to, že v letech 2014 – 2015 byl rehabilitačně ošetřován ve vazební věznici v Brně kvůli chronickému bolestivému syndromu krční a hrudní páteře. O tom však nebyla přiložena zpráva ošetřující lékařce MUDr. Z. H. Po celou dobu výkonu trestu (od června 2014 doposud) nebyl s tímto syndromem na vyšetření. Vyšetření MUDr. P. ze dne 2. 4. 2019 považuje za neaktuální. Nebyla doložena zpráva o ambulantním vyšetření z nemocnice Milosrdných bratří od MUDr. L. Z. ze dne 19. 2. 2005 o kolapsovém stavu, ani zpráva o kolapsovém stavu z listopadu 2017.
8. Žalobce nesouhlasí se stanovenou mírou poklesu pracovní schopnosti, má za to, že nebyl dodržen zákon. Požádal o důkladné vyšetření srdce (s ohledem na uvedené kolapsové stavy), důkladné vyšetření krční a hrudní páteře odborným lékařem (nikoli praktickým lékařem) a důkladné vyšetření nezávislým ORL lékařem. Z uvedených důvodů žalobce navrhl, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno a věc byla žalované vrácena k dalšímu řízení.

IV. Vyjádření žalované

9. Žalovaná ve svém vyjádření zopakovala průběh předcházejícího řízení a přijaté skutkové a právní závěry. Na odůvodnění napadeného rozhodnutí odkázala, posudky vydané v řízení o žádosti žalobce považuje za objektivní, zdravotní stav žalobce byl posouzen úplně a řádně. S ohledem na žalobu žalovaná navrhla důkaz posudkem Posudkové komise MPSV ČR, která je ve smyslu ustanovení § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb. povolána k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopností pojištěnce pro účely přezkumného řízení.

V. Obsah správních spisů a řízení před krajským soudem

10. V průběhu řízení krajský soud vyžádal správní spis OSSZ Brno - venkov a také správní spis žalované, z nichž vyplývají následující skutečnosti.
11. K žádosti žalobce o uznání invalidity byl zpracován posudkovou lékařkou OSSZ Brno – venkov MUDr. B. M. posudek o invaliditě (zjišťovací) ze dne 5. 12. 2019. Podle tohoto posudku je v případě žalobce rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti zdravotní postižení uvedené v kapitole VIII oddílu A položce 6 přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20 %. V návaznosti na tento posudek bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí, jímž byla žádost žalobce o invalidní důchod zamítnuta.
12. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce námitky dne 13. 2. 2020, v nichž poukázal na absenci zpráv z Dětské nemocnice v Brně, potvrzující úplnou hluchotu žalobce na jedno ucho a nedoslýchavost na ucho druhé. Žalobce poukázal též na to, že v roce 2017 byl OSSZ Brno – venkov stanoven jiný pokles jeho pracovní schopnosti (15%), v čemž spatřoval rozpor. V námitkovém řízení zpracoval posudkový lékař MUDr. M. V. posudek ze dne 17. 3. 2020. V něm vyšel z již shromážděné zdravotnické dokumentace a potvrdil předchozí posudkový závěr. Narušený sluch žalobce byl potvrzen aktuálním

nálezem (ORL vyšetření ze dne 4. 11. 2019), nebylo tedy na místě dokládat mnoho let staré nálezy. V roce 2016 byl přiznán pokles pracovní schopnosti s ohledem na bolesti páteře, při novém posouzení však již v tomto ohledu závažnější patologie doložena není. Na základě tohoto posudku pak bylo vydáno napadené rozhodnutí.

13. Krajský soud nechal vypracovat **posudek Posudkové komise MPSV**, pracoviště v Brně (dále též jen „PK MPSV“), která dne 2. 12. 2020 zasedala ve složení předsedkyně komise, další lékařka s odborností v oboru otorinolaryngologie a tajemnice. Žalobce nebyl přítomen při jednání PK MPSV. Dopisem ze dne 8. 10. 2020 byl informován o tom, že PK MPSV má dostatečně doloženou zdravotní dokumentaci pro vypracování posudku o jeho zdravotním stavu bez jeho osobní účasti a o dalším postupu PK MPSV.
14. V posudku byl shrnut předchozí průběh řízení a závěry prvostupňového rozhodnutí a napadeného rozhodnutí, soupis veškeré podkladové zdravotní dokumentace (včetně nálezů odkazovaných v žalobě), dále byla uvedena anamnéza žalobce, včetně anamnézy pracovní (žalobce je posuzován jako dělník), proveden diagnostický souhrn (hluchota vlevo, percepční ztráta sluchu vpravo 54,5%; chronický bolestivý syndrom krční a hrudní páteře, bez paretického postižení, svalových atrofií a sfinkterových potíží, bez radikulopatie či míšního postižení; porucha přizpůsobení v anamnéze; lupenka, hyperhydróza /zvýšené pocení/ nohou; nedomykavost srdeční chlopně dle dokumentace; příčně ploché nohy; chronická vasomotorická rýma; dyspeptický syndrom horního typu, s opakovaným negativním nálezem na gastrofibroskopii; stav po natržení lýtkového svalu vpravo v r. 2010.
15. V posudku byly dále vypsány na s. 4 – 6 posudkově závažné skutečnosti ze zdravotní dokumentace a na s. 6 - 8 popsáno podrobné posudkové hodnocení. V popředí dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je sluchové postižení. Dle doloženého ORL nálezu ze dne 4. 11. 2019 žalobce neslyší na levé ucho a na pravém uchu je středně těžká nedoslýchavost /ztráta sluchu je 54,5%/ . Dle vyžádané zdravotní dokumentace ze Zdravotnického zařízení Vězeňské služby České republiky je žalobce schopen práce jako operátor call centra. Zdravotní prohlídka o způsobilosti k práci společně s pracovní lékařskou prohlídkou je ze dne 25. 9. 2019 a 3. 6. 2020. Ve vyšetření ze dne 3. 6. 2020 je uvedeno, že posuzovaný slyší šepot vlevo na vzdálenost 1 metr a vpravo ze vzdálenosti 5 metrů. Tento nález vykazuje lepší hodnoty slyšení než vyšetření audiometrické. Žalobce tedy více jak 1 rok pracuje jako operátor call centra. Zvládá vyřizovat telefonní hovory, zřejmě bez možnosti odezírání. Z tohoto hlediska žádost o nové vyšetření sluchu se jeví jako bezpředmětná. Ostatní choroby mají jen minimální dopad na pokles pracovní schopnosti. Postižení lupenkou je jen v predilekčních lokalizacích a aktivitu zánětu dle doložených kožních vyšetření možno hodnotit jako nízkou. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti z důvodu kožního onemocnění dle přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity je v rozmezí 5 – 10 %, kapitola XII, položka 4a.
16. Žalobce dále udává bolesti páteřní. Aktuálně není v trvalé péči neurologické ambulance. Doložené nálezy z r. 2014-2015 prokazují chronický bolestivý syndrom krční a hrudní páteře, bez paretického postižení, svalových atrofií a sfinkterových potíží. Není prokázána radikulopatie či míšní postižení. Dále byl posuzovaný muž v péči psychiatrie pro neurastenické potíže s poruchou přizpůsobení. V 07/2018 byla léčba ukončena, posuzovaný je aktuálně bez psychiatrické medikace. V anamnéze v r. 2002 byla údajně

žalobci zjištěna nedomykavost srdeční chlopně. Dle doložených lékařských vyšetření posuzovaný muž nemá kardiální obtíže, není veden v kardiologické ambulanci a ani není pro srdeční vadu nikterak léčen. Nemá omezení stran fyzické aktivity. Dyspeptický syndrom horního typu byl opakovaně vyšetřován gastrokopicky. Vyšetření bylo provedeno v r. 2015, 2017 a 2018, vždy s negativním nálezem.

17. Na základě prostudované zdravotní dokumentace PK MPSV došla k závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí šlo u žalobce o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byla středně těžká nedoslýchavost se ztrátou sluchu 54,5%. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti PK MPSV hodnotila dle kapitoly VIII oddílu A položky 6 přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Míra poklesu pracovní schopnosti je 20 %. PK MPSV došla k závěru, že ostatní zdravotní postižení uvedená v diagnostickém souhrnu mají svou funkční závažností malý negativní dopad na pracovní schopnost posuzovaného a nezpůsobují další pokles pracovní schopnosti. PK MPSV je toho názoru, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav nemá vliv na schopnost posuzovaného využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti či na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti. Žalobce aktuálně ve výkonu trestu odnětí svobody pracuje jako operátor call centra. Je schopen v této práci pokračovat i po ukončení výkonu trestu; je schopen i rekvalifikace. Nedošlo k dalšímu poklesu pracovní schopnosti z těchto důvodů. Posuzovaný muž si může zažádat o přiznání statusu osoby zdravotně znevýhodněné.
18. PK MPSV dospěla k posudkovému závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí nešlo v případě žalobce o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %, ale pouze o 20 %.
19. Krajský soud ve věci nařídil **ústní jednání**, které se uskutečnilo dne 21. 3. 2022 za přítomnosti žalobce a zástupkyně žalované. Žalobce odkázal na žalobu a uvedl, že poté, co byl propuštěn z výkonu trestu, neabsolvoval další vyšetření, je však již objednan na audiometrii. Poukázal na neúplnost zdravotní dokumentace s ohledem na to, že její součástí nejsou zprávy z dětství. Žalobce se je pokoušel získat, ale nebyl úspěšný. Žalobce dále považoval vyšetření prováděná ze strany vězeňských lékařů za nedostatečná a poukázal na to, že jeho zdravotní stav (nedoslýchavost) se jistě zhoršil. Poukázal na své problémy se srdcem a páteří. Zástupkyně žalované odkázala na vyjádření k žalobě. Krajský soud při jednání konstatoval obsah soudního a správního spisu a následně provedl důkaz posudkem PK MPSV ze dne 2. 12. 2020. Účastníci nevznесли další návrhy na dokazování nad rámec obsahu správního spisu.

VI. Posouzení věci krajským soudem

20. Žaloba není důvodná.
21. Žalobce nesouhlasil s tím, jak byl ve správním řízení posouzen jeho zdravotní stav, resp. nesouhlasil se závěrem, který se od tohoto posouzení odvíjel, tj. že není invalidní.
22. Právní úprava posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod je obsažena v § 39 zákona o důchodovém pojištění, který upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu třetího stupně. Při určování poklesu pracovní schopnosti se mj.

bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o tzv. stabilizovaný zdravotní stav a zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován. Podle § 39 odst. 6 zákona o důchodovém pojištění platí, že za stabilizovaný zdravotní stav [odstavec 4 písm. b)] se považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení.

23. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posuzuje ministerstvo práce a sociálních věcí; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.). Při přezkumu rozhodnutí žalované vydaného na podkladě posudku lékařské služby ČSSZ v řízení o námitkách (dle § 88 zákona č. 582/1991 Sb.), resp. posudku odborné lékařské posudkové služby OSSZ vydaného pro účely prvoinstančního řízení, neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna.
24. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí ve dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, čj. 6 Ads 99/2011-43).
25. Náležitosti posudku jsou s účinností od 1. 1. 2010 upraveny v § 7 vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž účel posouzení a datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, stanovení míry poklesu pracovní schopnosti, stupně invalidity, dne vzniku invalidity, dne změny stupně invalidity nebo dne zániku invalidity, schopnosti využití zachované pracovní schopnosti podle § 5 u pojištěnce, jehož míra poklesu pracovní schopnosti činí nejméně 35 % a nejvíce 69 %, a zda je pojištěnec v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. Obligatorní náležitosti posudku je rovněž odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti (srov. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, č. j. 4 Ads 19/2012-18).

26. Krajský soud vyhodnotil zjištěný skutkový stav ve světle uplatněných žalobních námitek. Za tímto účelem byl v soudním řízení vypracován posudek PK MPSV ze dne 2. 12. 2020, kterým byl proveden důkaz při ústním jednání soudu ve věci dne 21. 3. 2022. Krajský soud hodnotí tento posudek po formální stránce jako zcela souladný s požadavky vyhlášky č. 359/2009 Sb., byl vypracován komisí zasedající v řádném složení (členem byl též lékař s odborností v oboru ORL) a PK MPSV měla k dispozici relevantní lékařské zprávy, včetně zpráv, na něž žalobce odkazoval v žalobě a dokumentace poskytnuté Vězeňskou službou ČR (žalobce byl t. č. ve výkonu trestu).
27. Žalobce namítal, že nebylo vycházeno z kompletní zdravotní dokumentace. Posudek MPSV nicméně zahrnuje nálezy, na něž žalobce v žalobě poukazoval, s výjimkou zpráv z Dětské nemocnice v Brně. Jak ale již bylo uvedeno ve správním řízení, poškození sluchu žalobce, které tyto zprávy měly dokládat, je doloženo aktuálním nálezem MUDr. M. z ORL ze dne 4. 11. 2019. Případné doložení téže skutečnosti staršími lékařskými zprávami by tak pro účely tohoto řízení bylo nadbytečné. Dosavadní výsledky vyšetření v oboru ORL, resp. audiometrie, prokazují středně těžkou nedoslýchavost. Případné další zhoršení vady sluchu doloženo není. Na okraj lze poznamenat, že v průběhu jednání před soudem žalobce bez problému reagoval na běžně hlasitý slovní projev soudkyně a nerozporoval zjištění uvedená v PK MPSV, že vada sluchu mu nebránila ve výkonu pracovní činnosti - operátora call centra; tuto činnost by v případě těžší vady sluchu s velkou pravděpodobností nebylo možné uspokojivě vykonávat.
28. Podkladem pro posouzení zdravotního stavu žalobce byly i nálezy týkající se bolesti páteře (MUDr. A. – neurologie, ze dne 6. 11. 2014, 16. 10. 2014, 4. 9. 2014, 12. 2. 2015). Z těchto nálezů, které prokazují chronický bolestivý syndrom krční a hrudní páteře, však dle PK MPSV není prokázáno parietické postižení, svalová atrofie, radikulopatie či míšní postižení. Poukazoval-li žalobce na kolapsové stavy v roce 2005 a 2017, doložena je zpráva MUDr. S. V. ze dne 10. 12. 2017 (Nemocnice Milosrdných bratří, Brno), podle níž byl žalobce vyšetřen pro bolesti na hrudníku a zvracení, diagnostikována byla gastroduodenitida, RTG srdce a plic byl negativní; dále byl doložen záznam výjezdu ZZS JMK Brno ze dne 21. 5. 2019 (při zásahu ve věznici Kuřim pro bolesti žaludku a zvracení, žalobce byl ponechán na místě). Dle doložených lékařských vyšetření však nemá žalobce problémy se srdcem, pro srdeční vadu není léčen.
29. Pokud žalobce uváděl, že vyšetření MUDr. P. ze dne 2. 4. 2019 je neaktuální, nebylo doloženo, že by se kožní problémy žalobce do doby vydání napadeného rozhodnutí zhoršily. Tyto zdravotní obtíže (postižení lupenkou) hodnotila PK MPSV v kapitole XII položky 4a přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, u níž je pokles pracovní schopnosti vymezen 5 – 10 %. Jak uvedla již žalovaná v napadeném rozhodnutí, podle § 2 odst. 3 vyhlášky o posuzování invalidity se procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení nesčítají; určí se, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivů ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce bylo vyhodnoceno poškození sluchu, kožní onemocnění má dle PK MPSV jen minimální dopad na pokles pracovní schopnosti žalobce.

30. Požadoval-li žalobce další důkladná vyšetření (srdce, páteře a vyšetření ORL lékařem), ta nebyla ze strany PK MPSV požadována. Žalobce neuvedl, z jakého důvodu by doložené nálezy neměly být objektivní, resp. relevantní pro posudkové hodnocení. Skutečnost, že v průběhu výkonu trestu byl vyšetřován „vězeňskými lékaři“, ještě není důvodem k pochybnostem o objektivitě, resp. odbornosti těchto lékařů. Byl-li u žalobce v jiném řízení o invaliditě (rok 2016) zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav s poklesem pracovní schopnosti v jiné výši (15 %), soud neshledává nic zvláštního či dokonce nezákonného na tom, že v nyní posuzovaném řízení byl pokles pracovní schopnosti žalobce hodnocen jinak; to je dáno mj. tím, že nyní je hodnoceno jiné zdravotní postižení jako rozhodující pro existenci dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce.
31. Krajský soud má skutkový stav za řádně a dostatečně zjištěný. Předmětný posudek PK MPSV soud považuje za úplný ve vztahu k podkladům i k hodnocení jednotlivých zdravotních postižení žalobce z hlediska jejich vlivu na jeho pracovní schopnost. Z hlediska přesvědčivosti závěrů tohoto posudku je třeba v první řadě zdůraznit, že tyto závěry se v zásadě shodují co do určení míry poklesu pracovní schopnosti i mechanismu jejího určení s posudkem OSSZ Brno - venkov a posudkem lékaře žalované. Všechny tyto posudky bazírují na kvalifikaci rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce podle kapitoly VIII oddílu A položky 6 přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, tj. na oboustranně středně těžké nedoslýchavosti, přičemž pokles pracovní schopnosti byl vždy určen ve výši 20 %. Ostatní zdravotní problémy další pokles pracovní schopnosti žalobce neovlivnily.
32. Vzhledem k účelu tohoto řízení, tj. přezkumu sporné otázky, zda je žalobce invalidní (tj. zda dosahuje alespoň prvního stupně invalidity) všechny posudky shodně konstatují, že žalobce nesplňuje podmínky pro uznání invalidity, jak je nastavena právní úpravou. Posudek PK MPSV, který soud hodnotil jako stěžejní důkaz, srozumitelně a relativně podrobně líčí veškeré zdravotní problémy žalobce. Samotné posudkové hodnocení je opřeno o volbu adekvátní položky kapitoly VIII oddílu A položky 6 přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Soud neshledal, že by posudkové hodnocení nepřípustně vybočilo ze způsobu posouzení poklesu pracovní schopnosti žalobce, jak jej vymezuje právní úprava (§ 2 - 4 vyhlášky o posuzování invalidity). Případné zhoršení zdravotního stavu žalobce, došlo-li k němu po vydání napadeného rozhodnutí, za předpokladu, že bude lékařsky podloženo, může být důvodem k jiným závěrům, avšak již v jiném řízení o invaliditě žalobce.
33. Krajský soud tedy uzavírá, že v soudním řízení nebylo prokázáno, že by žalobce byl invalidní k datu vydání napadeného rozhodnutí, jeho závěry tedy nezbyvá než potvrdit.

VII. Závěr a náhrada nákladů řízení

34. Ze všech shora uvedených důvodů krajský soud shledal žalobu jako nedůvodnou, a proto ji zamítl, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku.
35. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 s.ř.s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů

řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšné žalované žádné náklady nad rámec její obvyklé úřední činnosti nevznikly, náhrada nákladů řízení jí tudíž přiznána nebyla (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014 – 47).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno dne 21. března 2022

Mgr. et Mgr. Lenka Bahýřová, Ph.D., v. r.
samosoudkyně